

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Zoek niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en zie, de verborgenheden Gods zullen aan u ontvouwd worden, en dan zult gij rijk gemaakt worden: zie, hij die het eeuwige leven heeft is rijk.

LEER EN VERB. 11 : 7.

No. 18.

15 September 1909.

14de Jaargang.

NATUUR EN WERKELIJKHEID VAN GODDELIJKE VISIOENEN.

Er schijnt geen goed begrip te zijn met betrekking tot de goddelijke visioenen, die in de Heilige Schrift vermeld staan. Sommige openbaringen der Godheid waarover in het Oude en Nieuwe Testament gesproken wordt, worden beschouwd als onmiddellijke persoonlijke gesprekken met den Almachtige, terwijl zij in werkelijkheid, zooals vermeld is, visioenen waren. Wanneer dit verklaard wordt en de Schriften als bewijs worden aangevoerd, dan schijnen sommige personen te twifelen, met betrekking tot de werkelijkheid en waarde dezer verschijningen. Bijvoorbeeld: De eerste groote openbaring aan den profeet Joseph Smith met de opening dezer bedeeing, wordt met recht beschouwd als een werkelijke gemeenschap van God den Vader en Jezus Christus, Zijnen Zoon, met den jeudigen zoeker naar godsdienstwaarheid. Zijn verhaal van dit gewichtige voorval is schoon door zijn eenvoud en werkelijkheid:

Terwijl hij biddende was, volgens de raadgeving van den apostel Jacobus (Jac. 1 : 6), in een boschje nabij het huis zijns vaders, niet in de duisternis van den nacht maar in het volle zonnelicht van den dag, daalde een heerlijk licht van omhoog, helderder dan de glans der zon aan het firmament, en in die kolom van heerlijkheid zag hij twee personen, gelijk in vorm en van gedaante, en in antwoord op zijne smeeking, zeide een van Hen, terwijl Hij op den ander wees: „Deze is Mijn geliefde Zoon, hoor Hem”. De vraag van den jongeling, welke van de onderscheidene secten de ware godsdienst was, en het antwoord van

den Zaligmaker,* dat zij allen afgedwaald waren en de belofte, dat in den juisten tijd de volheid van het Evangelie aan hen geopenbaard zou worden, was zoo werkelijk, duidelijk en klaar als eene natuurlijke gebeurtenis en gesprek mogelijk zijn kan. Maar de profeet zelf, een verslag gevende van deze belangrijke openbaring, verklaart herhaaldelijk, dat het een „visioen” was.

Dit zou een einde moeten maken aan alle verschil van meening welke zou kunnen ontstaan omtrent de aard der openbaring. Het was, zooals hij verklaarde, een „visioen”. Maar dat visioen was van de zelfde kracht, belangrijkheid en gevolg alsof die Goddelijke Personen uit de oorden van heerlijkheid waren nedergekomen en met den jongeling hadden gesproken, welke tot Hen was gegaan in geest en gezegend werd met dit onmiddellijk antwoord op zijn gebed.

Vele personen in dezen tijd van ongeloof en twijfel deinzen terug door te denken, dat God met een sterfelijk wezen zou spreken in deze moderne tijden, alhoewel zij toestemmen dat Hij dit in oude tijden deed. Geen goede reden wordt aangevoerd, of kan aangevoerd worden, om te toonen waarom de tijd de wegen en doeleinden van den Almachtige zou veranderen. Toen Stefanus, de martelaar, voor zijn geloof vervolgd werd, verklaarde hij: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des menschen, staande ter rechterhand Gods”. En er staat geschreven, dat „hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de oogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechterhand Gods”. Het volk dat om hem stond, zooals velen in deze tijden, werden zoo toornig, dat „zij de tanden tegen hem knersten”, en „eendrachtelijk op hem aanvielen en steenigden”. Wat Stefanus zag, was in een visioen, maar het was werkelijk en zeker. Die hem omringden konden niet zien wat hij zag, juist zoo min als de personen die met Saulus van Tarsen waren toen Christus verscheen op den weg naar Damascus en hem bestrafte voor zijne vervolging van de waarheid en hem zeide, hoe hij de weg tot zaligheid kon leeren.

Het was een visioen dat aan Petrus, Jacobus en Johannes was getoond, toen zij Mozes en Elia met Christus zagen op den berg der verheerlijking. Vele openbaringen van dezen aard zijn opgeteekend in het Nieuwe Testament, een van de grootste is die welke aan den apostel Johannes gegeven werd op het eiland Patmos, zooals beschreven in het boek der Openbaring. Het was door een visioen dat Jesaja God zag, gezeten op Zijn troon, in het jaar dat koning Uzzia stierf. (Jes. 6.) Vele verschijningen des Heeren welke in het Oude Testament vermeld worden, werden in visioenen gezien.

De profeet Micha zegt dat hij den Heere zag „en al het hemelsche heir, staande nevens Hem, aan Zijne rechter- en aan Zijne linkerhand”. (I Kon. 22 : 19). Dit was in een visioen. God openbaarde verborgenheden aan den profeet Daniël, in een nachtgezicht. Het verleden, het tegenwoordige en de toekomst werden door visioenen aan de uitverkoren dienstknechten Gods getoond, en wat zij voorspelden en de inlichtingen die zij daarvoor verschaften werden in ontelbare voorvallen letterlijk vervuld. Sommige menschen beschouwen de persoonlijke verschijningen aan Mozes, toen God met hem sprak „aangezicht aan aangezicht, gelijk een man met zijnen vriend spreekt”, Exodes 33 : 11—23) en aan „Mozes en Aäron, Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten van Israël”, (Exodes 24 : 9—11), als visioenen. Voor zover het de bewijzen aangaat, daarin vervat, met betrekking tot de persoonlijkheid van God, maakt het geen verschil of de Almachtige in persoon nederdaalde en Zichzelve aan die personen toonde en met hen sprak of tot hen in een visioen verscheen en met hen sprak. Deze verschijningen waren werkelijkheden. Deze heilige mannen zagen en hoorden wat zij beschrijven. Hun getuigenis is duidelijk en zeker.

Wanneer visioenen gegeven worden van dingen die voorbij zijn of die nog moeten geschieden, dan worden zij gezien alsof zij plaats hebben. Dit wordt over het algemeen niet verstaan door personen die nog nimmer met zulke openbaringen bevoorrecht zijn. De feiten van deze zaak kunnen echter gezien en begrepen worden door een aandachtig lezen van de Openbaring van Johannes op het eiland Patmos. Verleden, tegenwoordige en toekomstige gebeurtenissen zijn daarin vervat. Vele van de voorspellingen zijn vervuld, maar anderen moeten nog vervuld worden, want hij zag de volgorde der opstanding, waarvan een gedeelte duizend jaren zou plaats hebben voor het laatste gedeelte. De verschillende opstandingen uit den doode werden hem alle voorgesteld, en zelfs de verlossing der aarde totdat zij bekleed zal zijn met heerlijkheid en dat God zelf de inwoners daarvan zal bezoeken en met hen zal wonen.

De openbaring aan den profeet Joseph Smith en ouderling Sidney Rigdon, als beschreven in Leer en Verb. afd. 76, is een ander voorbeeld van de openbaring van verleden, tegenwoordige en toekomstige gebeurtenissen in een hemelsch visioen. Wij beschouwen die openbaring, zonder uitzondering, als de grootste volkomenste en meest ophelderende openbaring van dien aard, welke gevonden wordt in sommige van de gewijde boeken die nu in bezit zijn van de menschen. De taal in de beschrijving gebruikt is zoo duidelijk, eenvoudig en letterlijk, dat het geen

bijzondere geleerdheid vereischt om de verhevenheid er van te begrijpen. Het verschilt daarin veel van de verhaaltrant van vele Hebreeuwsche verhalen, welke vaak in beeldspraak en figuurlijke uitdrukkingen ingekleed waren, die gemakkelijk door oosterlingen verstaan werden, maar vaak duister zijn voor de gewone lezer. Wanneer een goddelijke openbaring wordt gegeven op zinnebeeldige wijze, dan wordt gewoonlijk de beteekenis daar aan toegevoegd, zooals dit het geval was met het visioen van Petrus, van „de viervoetige en kruipende dieren”, de profetieën van Ezechiël, de Openbaring van Johannes, en gelijksoortige openbaringen, terwijl in sommige andere gevallen de beteekenis „verzegeld” is, tot een tijd voor de verklaring vastgesteld. Maar al deze zaken hebben betrekking op werkelijke dingen, personen, of gebeurtenissen.

Velen van de openbaringen van God aan den mensch werden ongetwijfeld gegeven door engelen die door God aangesteld waren om de persoon van God te vertegenwoordigen. Een vergelijking van eenige Schriftuurplaatsen zal dit aantoonen. Toen Jakob worstelde met den „man” die „het gewicht zijner heup aanroerde”, verklaarde Jakob: „Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijne ziel is gered geweest” (Gen. 32 : 24–30). Maar Jakob zelf, sprekende over het wezen dat hem gedurende zijn geheele leven geleid had, noemde hem „de engel die mij verlost heeft van alle kwaad”. (Gen. 48 : 15, 16). Hetzelfde idee is opgesloten in Hosea 12 : 3. In Exodus 13 ; 21 lezen wij: „En de Heere toog voor hun aangezicht, des daags in eene wolkkolom dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in eene vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht”. In Exodus 14:19 wordt gezegd dat deze persoon „de engel Geds” was. Deze engel stelde vaak „de God van Abraham, Izaak en Jakob” voor, gemachtigd zijnde dien Heiligen naam te gebruiken, zooals gezien kan worden uit Exodus 23 : 20–23. Hier wordt verklaard, dat God Zijnen naam op hem bevestigd had.

Mozes was door God zeer bevoorrecht door met Hem te spreken in den tabernakel en op den berg, en in het zien van een gedeelte Zijner heerlijkheid. (Exodus 33 : 11–23). Maar er is een verklaring met betrekking tot de gesprekken des Heeren met Mozes, welke soms twijfel doen opkomen in oordeelkundige personen, aangaande die werkelijke gesprekken met God zelf, beschreven in de vijf boeken van Mozes. Het Wezen, dat Heere genoemd wordt in Numeri 12:5–8, zeide van Mozes: „Van mond tot mond spreek Ik met hem, en door aanzien, en niet door duistere woorden; en de gelijkenis des Heeren aanschouwt hij”. Het woord „gelijkenis” wordt door die personen beschouwt als

zijnde in strijd met de leer van de persoonlijkheid Gods, in den vorm en gelijkenis van een mensch. Maar een weinig nadenken zal toonen, dat het geen verschil maakt in dit argument, of God werkelijk in persoon met Mozes sprak en met andere profeten, of dat Hij een wezen van omhoog zond, om Hem te vertegenwoordigen, Zijnen naam op hem bevestigende. Mozes zag de *gelijkenis* van God geopenbaard, overeenstemmende met de verklaring in Genesis, dat God „den mensch schiep naar Zijn beeld en gelijkenis”; en volgens Jacobus 3 : 9, waar verklaard wordt dat de menschen „naar de gelijkenis van God gemaakt zijn”; en de verklaring van Paulus, dat de mensch „het beeld en de heerlijkheid Gods is. (I Cor. 11 : 7).

God de Vader en God de Zoon worden soms geopenbaard en spreken door middel van vertegenwoordigers met goddelijke aanstelling. De openbaring gegeven aan Johannes op Patmos, was door middel van een engel, sprekende voor den Vader en den Zoon. (Zie Openb. 1 : 1 en 22 : 8, 9). De Heilige Geest, de derde persoon in de Godheid, werd gemachtigd en gezonden door Jezus Christus, toen Hij naar omhoog was opgevaren, om aan de rechterhand van den Vader te zijn, om beiden te vertegenwoordigen en voor beiden te spreken; en de stem des Geestes was in alle opzichten en omstandigheden de stem van God, zooals dit het geval is in dezen tijd in de herstelling van Goddelijke openbaring in vervulling van de voorspellingen van de profeten van ouds. (Joh. 14 en 15).

In het Nieuwe Testament wordt gezegd, dat „niemand ooit God heeft gezien”. En toch zijn er in het Oude Testament vele verhalen van verschijningen van God aan menschen, en, zooals wij hebben aangetoond uit Exodus, verklaringen dat God met Mozes sprak „van aangezicht tot aangezicht” en van „mond tot mond”. Er is geen tegenstrijdigheid in die teksten als zij juist verstaan worden. In Joh. 1 : 18 wordt verklaard: „Niemand heeft ooit God gezien; de eeniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard.” Dit verklaart wie het Wezen was, dat door de Joden „Jehova” genoemd werd. Hij was in den beginne met God, en Hij was God. Hij was de volkomen en juiste gelijkenis, uitdrukking en openbaring des Vaders. Alle menschen zijn geschapen in de gelijkenis van God, maar Jezus Christus is „het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid.” (Hebr. 1 : 3). Daarom was Hij als Jehova de belichaming van al het goddelijke. „De volheid der Godheid was in Hem lichamelijk”. Daarom kon Hij verschijnen als „de God van Abraham, Izaäk en Jakob”, en wanneer Hij dit verlangde te doen, dan kon Hij een engel zenden, en Zijnen naam in Hem bevestigen, welke

met recht God kon vertegenwoordigen voor den sterfelijken mensch.

En verder kunnen deze Goddelijke personen, zooals wij verklaard hebben, tot de menschen in het vleesch komen in hunne eigen tegenwoordige persoonlijkheid, of door Goddelijke visioenen zoo werkelijk en duidelijk, dat het van de zeltde kracht en invloed is, als een persoonlijk, zelfstandig en lichamelijk bezoek. In ieder geval zijn de mededeelingen die gedaan worden, de gebeurtenissen die geopenbaard worden en de heerlijkheid die getoond wordt, van het zelfde belang en waarheid. Er zijn ook Goddelijke droomen, maar er zijn ook droomen waarin ijdelheden zijn, werkingen van den geest gedurende den slaap, zonder beteekenis en waarde. Een open visioen is van een andere hoedanigheid; en wanneer dat van God is, dan is het duidelijk, helder, inlichting verschaffende voor menschelijk voordeel, en is geen gril of verdichtsel der verbeelding, maar het is zoo werkelijk als iets dat gezien wordt van stoffelijken aard, met de natuurlijke oogen.

Maar toch kan het gezien worden door de oogen van den geest van den aldus bevoorrechtten persoon, terwijl niemand in die omgeving, die niet zoo gezegend is, iets kan zien. Wanneer menschen God hebben gezien, zooals in de Heilige Schrift beschreven is, dan waren zij zoo beïnvloed dat zij „geestelijk” waren. Dus geen mensch, alleen in zijnen natuurlijken staat „heeft ooit God gezien”, want wanneer eenig sterveling zoo „verheerlijkt” is geweest door de macht van God, omgeven te zijn door den Geest van God, zoodat hij bekwaam was God te zien, dan is hij in die mate verheerlijkt. Maar zelfs dan kan de mensch de volheid van de heerlijkheid van God den Vader aanschouwen en in het sterfelijk vleesch verblijven.

Al de openbaringen van de tegenwoordigheid Gods, macht, bedieningen door engelen, door visioenen, droomen en de gaven des Heiligen Geestes, zijn voor de menschheid in dezen tijd juist zoowel als te eeniger tijd in de geschiedenis dezer wereld. Zij zijn er en worden genoten, door de genade van God en volgens de behoeften van den tijd, in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, opgericht door openbaring tot inleiding en voltooiing van de bedeeling van de volheid der tijden, waarin elke zegen en goddelijke openbaring ooit aan den mensch gegeven, te samen zullen vergaderd worden met hen die in Christus zijn, als voorbereiding voor de komst van Hem Die is, was en God geopendaard zal zijn in het vleesch voor eeuwig.

C. W. PENROSE,
in *Mill. Star*.

DE VERGADERING VAN ISRAËL.

Er verschenen in den laatsten tijd eenige berichten in de couranten met betrekking tot de vergadering der Joden.

'Het volgende berichtje verscheen enkele dagen geleden :

„10.000 Joodsche gezinnen uit Rusland hebben aan de Porte verzocht zich op Turksch grondgebied (Palestina?) te mogen vestigen. Zij hebben echter nog geen antwoord op hun verzoek gekregen, omdat de Turksche autoriteiten vreezen een „Joden-vraagstuk” in het Ottomaansche Rijk te zien ontstaan.”

In hoeverre dit bericht, en andere berichten over den aankoop van land en eene verhuizing naar Mesopotamië, waarheid bevatten, weten wij niet en willen wij niet bespreken. Maar dat er zeer spoedig groote gebeurtenissen, ook met Israëel, zullen plaats hebben kan niet weersproken worden. Israëel is verspreid geworden onder de natiën der aarde, in vervulling der profetieën, maar eene herstelling is ook voorspeld en alles wat daaromtrent voorspeld is zal zekerlijk vervuld worden.

Deze gebeurtenissen behoeven niet vreemd of onverwacht voor de Heiligen der laatste Dagen te zijn, want aan Joseph Smith waren ook de sleutelen voor de vergadering van Israëel gegeven. Wij lezen in Leer en Verb. afd. 110 vers 11 als volgt: „Nadat dit visioen zich sloot, werden ons de hemelen wederom geopend, en Mozes verscheen voor ons, en deze droeg de sleutelen aan ons over voor de vergadering van Israëel van de vier deelen der aarde, en het leiden der tien stammen uit het land van het Noorden.”

Wij zien hieruit dat de vergadering van Israëel dan ook begrepen is in het groote werk, dat de Heere in deze dagen is begonnen door Joseph Smith. In April 1840 beklom apostel Orson Hyde den Olijfberg en zegende het land, opdat het als voorheen vruchtbaar mocht zijn. Hij bad God Israëel te vergaderen en het land te bereiden tot woonplaats van Zijn volk. In 1872 ging Geo. A. Smith, raadgever van Brigham Young, met enkele andere personen, op reis naar Palestina, om den Heere andermaal te vragen het land te zegenen en Israëel spoedig te vergaderen. Ook werd dat land bezocht door Pres. Anthon H. Lund omtrent 1895 en door Pres. Francis M. Lyman in 1902, en ook zij baden een zegen af over dat land en voor de vergadering van Israëel. En steeds zijn de oogen van de Heiligen der laatste Dagen op deze gewichtige gebeurtenis der laatste dagen gericht.

De toestand in Palestina is veel verbeterd, vele Joden zijn daar reeds heengetrokken, de beweging der Zionisten is over de geheele aarde verspreid, plannen voor de vergadering van Israel

worden besproken en een neiging tot vergadering naar het land der vaders is in de harten van vele van de kinderen van Israël. Wij kunnen dan ook vol geloof en vertrouwen de gebeurtenissen in het Oosten gadeslaan en straks zullen wij zien dat deze beloften, lang geleden voorspeld, heerlijk en wonderbaarlijk vervuld zullen worden, want de mond des Heeren heeft ze gesproken.

CORRESPONDENTIE.

Broeder M. de Gooyer, wonende te Salt Lake City, Utah, schrijft ons, dat hij zeer verheugd is in Utah te zijn; en daar hij reeds drie jaren aldaar woonachtig is, zoo gevoeld hij zich gedrongen dit getuigenis te geven. Hij is verheugd het voorrecht gehad te hebben den tempel in te gaan en aldaar te werken, en zegt, dat het de heiligste plaats is, ooit door hem betreden. Alhoewel hij van velen, die hem lief en dierbaar waren moest scheiden, zoo verheugd hij zich in een weder zien aan de andere zijde van het graf. Zijn eenigste begeerte is voort te gaan in het Evangelie.

AAN DE INTEEKENAARS.

Wij verzoeken de intekenaars van „De Ster” de abonnementsgelden geregeld te voldoen. De zendelingen of onze agenten kunnen u zeggen, hoeveel het verschuldigde bedrag is.

Zij die „De Ster” per post ontvangen en nog niet voor 1908 hebben voldaan, verzoeken wij beleefd maar dringend, dat bedrag per postwissel te zenden aan „De Nederlandsch-Belgische Zending Crooswijksche Singel 7B., Rotterdam.

Wanneer men in gebreke blijft, hieraan te voldoen, dan zullen wij ons tijdschrift niet meer aan genoemde personen verzenden.

NOTITIE VAN CONFERENTIE.

Op Zondag 26 September zal de half-jaarlijksche Groningsche Conferentie gehouden worden. Er zullen drie samenkomsten gehouden worden. Des morgens te 10 uur en des namiddags te 2 uur in het gewone vergaderlokaal Schoolstraat 6; des avonds te 7 uur in de concertzaal „De Beurs”.

De zendelingen, heiligen en vrienden worden vriendelijk uitgenoodigd deze conferentie bij te wonen.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
J. H. WALKER.

Assistent:
WM J. DE BRIJ.

IETS OVER DEN DOOP.

De algemeene Synode der Ned. Herv. Kerk heeft, zooals dit alle jaren het geval is, ook dit jaar veel werk te verrichten gehad, in de vele zittingen die reeds gehouden zijn. Het is dan ook geen geringe taak voor zulk een Synode de vele gewichtige zaken voor dat kerkgenootschap te behandelen; en zooals dit gewoonlijk het geval is, beseffen en waardeeren vele van de leden niet de moeilijkheden welke vaak bestreden moeten worden en de vele werkzaamheden daaraan verbonden. Het is dan ook niet ons doel dezen arbeid gering te achten, als wij iets bespreken dat in de 15e zitting plaats had.

De kerkeraad van Utrecht had de vraag gedaan, of de doop der Hersteld Apostolische zendingsgemeente als een wettige doop te erkennen is. De heer Heerspink rapporteerde daarover en herinnerde er aan, dat de Synode van 1891 als haar gevoelen uitsprak, dat de doop van Christelijke secten moet worden erkend, evenals de R. K. doop en die van andere kerkgenootschappen sinds lang erkend is. De handeling van herdoop werd ongewenscht geacht. Er werd verder gezegd, dat de doop erkend moet worden, wanneer die is geschied met de Christelijke formule en een Christelijk karakter draagt. De Synode vereenigde zich hiermede.

Veel kan er over dit besluit gezegd worden, maar wanneer men het aandachtig naleest en vergelijkt met de handelingen en regelen der eerste Christenen, dan kan een ieder voor zichzelf vele punten zien die niet in den haak en niet volgens Gods woord zijn. Een punt, hetwelk wij zeer voornaam achten, wordt zelfs niet eens in genoemd rapport of besluit aangehaald en dat is Goddelijke volmacht.

De vraag is niet, of de persoon die den doop verrichtte door God daartoe geroepen en gemachtigd is, maar wel „of die is geschied met de Christelijke formule en een Christelijk karakter draagt”. Deze uitdrukking „Christelijk karakter” is nogal rekbaar en zal wel bedoeld worden zooals de Herv. Kerk dat opvat. Volgens den Bijbel draagt den doop een Christelijk karakter als die door onderdompeling geschied en aan geloovigen verricht wordt en wij kunnen wel zeggen, door een persoon bediend wordt die daartoe aangesteld is, want Goddelijke volmacht is in den Bijbel

steeds als een gewichtige zaak beschouwd geworden. Vermoedelijk zal de doop door de Mormonen verricht wel als onchristelijk verworpen worden, want als regel wordt de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen als zijnde buiten het Christendom beschouwd. De doop door de Mormonen bediend is echter volgens den Bijbel en zooals door de eerste christenen bediend. Maar wij zullen dit zoo laten als het is en even op dat „herdoopen” terugkomen, hetwelk „ongewenscht” geacht werd.

Wij lezen in Handelingen 19 van zekere personen die om hetzelfde woord te gebruiken „herdoopt” werden. Zij worden in vers 1 discipelen genoemd en waren dus zeker wat men heden christenen zou noemen. In vers 3 zeggen zij in den doop van Johannes gedoopt te zijn. Nu, daar zij „discipelen” genoemd worden en „in den doop van Johannes gedoopt” waren, zoo kun-wij wel vertrouwen, dat die doop een „Christelijk karakter” droeg; want de doop van Johannes werd door Christus voldoende geacht, om „alle recht en gerechtigheid” te vervullen. Maar toch lezen wij in vers 5, dat die gedoopte personen gedoopt werden; en toen ontvingen zij den Heiligen Geest door oplegging der handen, vers 6. Vermoedelijk was deze „herdoop” noodig, niet omdat het „Christelijke karakter” ontbrak, maar wel omdat „Goddelijke volmacht” ontbrak, want personen die door Johannes gedoopt waren wisten wel dat er een Heilige Geest was, want Johannes gaf daar getuigenis van, Matt. 3 : 11; vermoedelijk staat de prediking van Apollos daar mede in verband, Hand. 18.

Wij willen over dit onderwerp niet verder uitwijden, maar er zijn zeer vele punten in, die veel te denken geven. Ook de erkenning van den doop der R. K. kerk en van andere secten, geeft veel te denken. Als het „Christelijk karakter” in de R. K. doop aanwezig is, dan was dat daar ook vroeger, en men kan vragen, of de Hervorming niet beter achterwege had kunnen blijven, daar er dan meer eenheid zou geweest zijn en de brandstapels en pijnigingen hadden dan achterwege gebleven.

Van een besprenkeling van zuigelingen kan niet gezegd worden, dat het een „Christelijk karakter” draagt, want besprenkeling is van latere instelling en zoo ook besprenkeling van zuigelingen. Het zijn vruchten van den afval en als zoodanig „onchristelijk”. Het is niet volgens het Evangelie en kan Gods goedkeuring ook niet wegdragen. Al keurt de Synode het goed, daarom is het echter nog niet goed, en een ieder persoon is verplicht voor zichzelf te onderzoeken, of de doop waarmee hij gedoopt is, in waarheid een „Christelijk karakter” draagt, zoodat Gods goedkeuring daaraan geschonken kan worden.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Ouderlingen E. J. Rudd en C. Jones zijn te Gorichem en omstreken werkzaam. Zij die vrienden of familie aldaar hebben en hen door de zendelingen wenschen bezocht te hebben, worden verzocht de namen en adressen te zenden aan: E. J. Rudd, *Arkelstraat 76 d*, Gorichem.

Het aantal intekenaars van „De Ster” is weder toegenomen. Br. C. de Gooyer verkreeg er 2, M. de Gooyer, Utah, 1, H. Uffens 1, B. Barten 1, S. R. Newton 1. F. H. Platt 1, Theo. Korthals 2, B. Child 3, D. W. Jones 1 en zr. G. van Santen 1.

Gedurende Augustus werden er gedoopt, in de Amsterdamsche Conferentie 5, in de Rotterdamsche 3, in de Groningsche 2 personen, en in de Luiksche Conferentie, België, 1 persoon.

VERPLAATST.

Ouderling Carlton Jones is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Groningsche Conferentie.

Ouderling V. Lawson is verplaatst van de Groningsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling J. A. van Duuren is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Groningsche Conferentie.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Ouderling E. E. Smith is van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen en aangewezen om voortaan in de Engelsche Zending te arbeiden. Hij kwam alhier aan 2 Februari 1909 en hem was de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen. Hij vertrok naar zijn arbeidsveld in Engeland 24 Augustus 1909.

AANGEKOMEN.

8 September. — Ouderling Lorenzo J. Shurtliff, van Logan, Utah. Hem is de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

VERANDERING VAN ADRES.

Het adres van de Zendelingen in Den Haag is voortaan: *Hoefkade 2 i*.

VERSLAG DER ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche samenkomsten der Arnhemsche Conferentie werden gehouden op Zondag 5 September, in het gewone vergaderlokaal. Er werden twee vergaderingen gehouden. De eerste vergadering begon ten 10 uur v.m. Nadat er gebeden was door ouderling J. J. Millard, werd het avondmaal bediend door ouderlingen E. E. Mitchell, J. R. Stringham, S. E. Busath en Theo. Korthals. Pres. D. D. Brimhall sprak daarna eenige woorden van welkom en in betrekking daarmede besprak hij de herstelling van het Evangelie en dat het onze zending is dit te verkondigen. Ouderling C. de Gooyer besprak de afval van het Evangelie en de doop. Conf. Pres. O. Olsen sprak over gehoorzaamheid en toonde aan, dat wij volgens onze gehoorzaamheid zullen beloond worden. Daarna werden de autoriteiten der Kerk en der Zending voorgesteld en erkend door de aanwezigen. Zendings-President J. H. Walker gaf eenige redenen waarom wij de Bijbel als Gods Woord zouden aannemen, en toonde aan, dat er vele schoone dingen in geleerd worden. Ouderling A. J. Neuteboom sprak over de oordeelen des Heeren welke zullen volgen op de verkondiging van het Evangelie, en gaf de Heiligen goede raadgevingen.

De avondvergadering begon ten 6 uur n.m. Nadat ouderling S. E. Busath gebeden had, sprak Conf. Pres. I. Sander over de beginselen van het Evangelie en besprak ook het leven van de Heiligen der laatste Dagen. Ouderling J. H. Smith sprak over de noodzakelijkheid van Goddelijke volmacht en besprak in verbinding daar mede het werk van den profeet Joseph Smith. Ouderling Theo. Korthals zong toen een solo. Broeder B. Tiersma van Leeuwarden maakte eenige vergelijkingen tusschen den toestand van vroeger tijden en van dezen tijd en toonde aan, dat het volk steeds gezegend werd wanneer zij God dienden, maar dat zij niet gezegend werden als zij ongehoorzaam waren. Hij besprak verder de Goddelijke roeping en zending van Jezus Christus en de roeping en zending van Joseph Smith. Ouderling E. E. Mitchell eindigde met dankzegging.

De vergaderingen werden goed bezocht, zoowel door Heiligen als vreemdelingen, en allen werden ruimschoots gezegend daar de Geest des Heeren in ruime mate aanwezig was.

Maandag voormiddag werd er een vergadering gehouden voor de Zendingen. Er werd verslag gegeven der werkzaamheden en verschillende raadgevingen door Pres. J. H. Walker.

Deze conferentie werd door 35 zendingen bijgewoond.

F. H. PLATT, *Secr.*

DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN.

In ons vorig nummer maakten wij melding van een artikel, dat verscheen in „De Hervorming” van 14 Augustus. Op verzoek van vele onzer lezers laten wij hier genoemd artikel in zijn geheel volgen. „De Hervorming” wordt uitgegeven door den Nederlandschen Protestantenvbond.

Zondag j.l. verzeeide ik zoowaar onder de . . . Mormonen, of, zooals deze zich liever hooren noemen, „de Heiligen der laatste Dagen van de Kerk van Jezus Christus”.

Er bestond een aanleiding. In de dagbladen was aangekondigd, dat dien ochtend in de godsdienstoefening een zeer hooge autoriteit zou optreden, n.l. een der twaalf apostelen der Mormoonsche Kerk.

„Een der twaalven” . . . neen, niet elken dag is men in de gelegenheid zóó iemand te ontmoeten!

'k Was wat vroeg in het eenvoudig kerklokaal aanwezig. Al spoedig bevond ik me in gesprek met een der hier in Amsterdam werkzame Amerikaansche zendelingen. De man betoonde zich gaarne bereid op eenige belangstellende vragen mijnerzijds te antwoorden.

De arbeid in ons land vormt met die onder onze zuidelijke naburen de Hollandsch-Belgische missie. Hieraan nemen 70 zendelingen deel, waarvan 7 te Amsterdam. De meesten dezer keeren na een driejarigen diensttijd naar Amerika terug.

De gemeente hier ter stede telt ongeveer 400 leden en heeft twee verenigingslokalen, waar, behalve des Zondags, ook op een avond in de week godsdienstoefening wordt gehouden.

Het doopen geschiedt door onderdompeling, en wel in een of ander openbaar water in de nabijheid der stad.

Evenals in Amerika kenmerken ook hier de Mormonen zich door arbeidzaamheid, matigheid en broederliefde. De meerderheid behoort, zooals ik vernam, tot de „smalle gemeente”.

De leerstellingen zijn, zooals men weet, de z.g.n. orthodoxe, echter met scherpe afwijkingen op enkele punten, als doop, priesterschap, heilige geest, enz.

Naast den bijbel bezitten de Mormonen nog een ander openbaringsboek, n.l. het boek van Mormon. Het wordt aldus genoemd naar een profeet Mormon, die ongeveer vier eeuwen vóór Christus *) in Amerika geleefd zou hebben, en voor zijn boek uittreksels maakte uit verschillende in omloop zijnde overleveringen. 't Boek bevat o.m. de geschiedenis en lotgevallen van een kolonie Israëlieten, die ongeveer zes honderd jaar vóór Christus door God naar Amerika geleid en aldaar tot een groot volk werd. De

*) Dit moet nà Christus zijn. (Red.)

hedendaagsche Indianen of Roodhuiden worden beschouwd als de nakomelingen van deze volksplanting.

Dit boek van Mormon, na eeuwenlang verborgen te zijn geweest, werd in 1823 op aanwijzing van een engel door Joseph Smith teruggevonden, door wien het in 't Engelsch werd vertaald.

Van dien tijd af dagteekent de laatste bedeeeling, en Smith is daarvan de eerste profet.

Zeer eigenaardig is soms ook de schrif tuitlegging. Om slechts één voorbeeld te noemen: Jezus zegt in Joh. 10 : 16 de bekende woorden: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen; en zij zullen mijne stem hooren”, enz. Deze „andere schapen” zijn niet de heidenen, zooals veelal wordt geleerd — aldus de Mormonen — maar de Israelitische kolonie en haar nakomelingschap in Amerika.

Ook onder hen vestigde Jezus zijn Kerk.

Doch om te komen tot de bijeenkomst, waarin een der twaalf apostelen, Mr. Penrose — die momenteel tevens leider is der Mormoonsche zending in Europa — voor de Heiligen alhier zou optreden,

Tegen tien en was het kerkje met een paar honderd personen gevuld. Heele gezinnen zag ik hier en daar bijeen, man, vrouw en kinderen. Op het platvorm zat de apostel, geflankeerd door eenige zendelingen. Ook s'apostels vrouw was tegenwoordig.

Er heerschte van begin tot 't eind een opgewekte stemming. Men zong uit het Engelsch vertaalde liederen, op vlugge, aangename melodieën. Ook de toespraken misten het deftige, stijve en zwaarwichtige, dat meestal onze preeken kenmerkt.

De gemeente schijnt één groote familie: De leden kennen elkaar allen. Sommige vrouwelijke leden wisselden zelfs de zusterkus.

Na gezang en gebed neemt allereerst Mevr. Penrose het woord. Later hoorde ik, dat zij dien dag juist haar 70ste jaardag vierde. Wat nog een flinke, ambitieuze vrouw voor dien leeftijd! Zij richtte zich in 't bijzonder tot de aanwezige vrouwen. Door haar werd herinnerd, dat zij het vorig jaar als afgevaardigde van den Mormoonschen Staat Utah (N.-Amerika) tegenwoordig was geweest op het hier ter stede gehouden Internationaal Congres voor Vrouwen-kiesrecht. Zij vertelde verder een en ander van de vrijheden en rechten, die de zusters in dien Staat genieten, en wekte ten slotte op niet alleen te streven naar het verkrijgen van maatschappelijke rechten, maar ook en vooral naar de vervulling van huisselijke plichten. Het gezin zij een tempel van vrede en liefde. In eigen familiekring moet het hemelleven een aanvang nemen.

En toen de apostel. Een grijsaard van 78 jaar. Ook hier, wat een kracht en opgewektheid! In aangename bewoordingen, hier en daar humoristisch getint, vertelde hij van zijn juist geëindigde dienstreis naar het hooge Noorden, die zich zelfs tot Tromsö, Hammerfest en de Noordkaap had uitgestrekt. Overal had hij „De heiligen” bezocht en had men gezegende oogenblikken doorgebracht.

Met een weinig verbeelding kon men wanen Paulus te hooren, sprekende van zijn reizen onder de broeders in den vreemde.

Met zang en gebed, zonder eenig ander ceremonieel, werd de bijeenkomst gesloten.

Het Mormonisme met zijn leerstellingen zou o.i. voor mensch en menschheid al bitter weinig beteekenen, indien het niet tevens krachtig opwekte tot zedelijk leven. In de godsdienstoefening van dien ochtend trad het leerstellige zoo goed als geheel op den achtergrond. Zij was als 't ware één vermaning tot broederliefde, eensgezindheid en gerechtigheid.

Ik bladerde eenige oogenblikken in den liederenbundel en werd getroffen door menig innig vroom, ondogmatisch gezang. Een der liederen had zelfs tot opschrift en onderwerp „Spreek vriendelijke woorden”. In dit opzicht kunnen onze Calvinistische broeders nog veel van hen leeren.

Huiswaarts keerende, moest ik erkennen een goeden Zondagmorgen te hebben gehad.

Nietwaar? dit is juist het heerlijke van ons standpunt, dat het ons in staat stelt ook leering en stichting te vinden bij andersdenkenden.

Amsterdam.

K.

BEZOEKERS UIT UTAH.

Zuster Harmana R. Sander, van Ogden City, Utah, is op 8 Sept. te Rotterdam aangekomen. Zij is de echtgenoot van ouderling I. Sander, president der Amsterdamsche Conferentie, en is voornemens eenigen tijd in Nederland te verblijven en dan naar Utah terug te keeren.

Zuster E. J. Kooyman, van Salt Lake City, Utah, is ook op dien datum te Rotterdam gearriveerd. Zij is hier gekomen om hare familie te bezoeken en dan weer naar haar tehuis in Utah terug te keeren. Zij is de echtgenoot van ouderling Frank I. Kooyman, die eenige jaren geleden in Nederland op zending was.

Wij moeten het leven niet tot een voortdurend feest maken, zoolang nog zooveel leed te verzachten is.

BEDWINGEN.

Bedwing uw tong, wanneer zij gereed is te liegen, te lasteren, te schelden of eenige schadelijke woorden voort te brengen.

Bedwing uw hand, wanneer zij zich uitstrekt om te slaan of te stelen, of zich tot eenige overtreding der geboden Gods ten dienste te stellen.

Bedwing uwen voet, zoo hij het pad wil volgen van den verleider, die niets dan uw verderf bedoelt.

Bedwing uwen hartstocht, wanneer gij bitterheid in u voelt oprijzen, want hieruit ontstaat nijd en doodslag.

Bedwing uw hart, wanneer het u aanzet tot iets wat uw geweten veroordeelt, of waar het u tot nalatigheid wil voeren van hetgeen goed, recht en waar is.

Bedwing u door gehoorzaamheid aan God, die roept en bekwaam maakt.

OVERLEDEN.

CANNON. — Te Salt Lake City, Utah, is op 11 Augustus overleden Abraham H. Cannon. Hij werd geboren 12 Maart 1886. Op 13 April 1905 arriveerde hij in deze zending en werd geroepen om in de Groningsche Conferentie te arbeiden. Hij werd aangesteld als president der zelfde Conferentie 15 Januari 1907, en werd ontslagen 26 Augustus 1907. Hij was een ijverig arbeider in den wijngaard des Heeren en bleef standvastig voortgaan toen hij in Zion was teruggekeerd. Wij hopen dat zijne jonge weduwe en kind ruimschoots gesterkt mogen worden met dit groote verlies, en zij elkaar in betere gewesten zullen ontmoeten. Het loon voor zijn getrouwen arbeid zal hij zeker ontvangen.

CROESE. — Te Arnhem is op 8 Augustus overleden Pieter Johannes Croese. Hij werd geboren 21 April 1823 te Blokzijl, gedoopt 17 September 1899 door Jan Meibos Hzn., en bevestigd door Wm. W. Francis.

INHOUD.

Natuur en werkelijkheid van Goddelijke	Onslag en Benoeming	Blz. 299
Visioenen	Aangekomen	" 299
De vergadering van Israël	Verandering van Adres	" 299
Correspondentie	Verslag der Arnhemsche Conferentie .	" 300
Aan de intekenaars	De Heiligen der laatste Dagen . .	" 301
Notitie van Conferentie	Bezoekers uit Utah	" 303
Iets over den Doop	Bedwingen	" 304
In ons eigen Zendingsveld	Overleden	" 304
Verplaatst.		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.